

อเนกวรรณ

เทพบุตร

ข้าพเจ้าได้ชักชวนคนอื่นๆ ให้ทำบุญว่า ท่านทั้งหลาย
จงบูชาพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้าผู้ควรบูชาเถิด
เมื่อท่านทั้งหลายละอัฐภาพนี้แล้ว จักได้ไปเสวยสุขในสุคติสวรรค์
ข้าพเจ้าได้กระทำกุศลกรรมอย่างนั้นแล้ว จึงได้เสวยสุข
อันเป็นทิพย์ด้วยตน และบัดนี้ถึงอยู่ในท่ามกลางหมู่ทวยเทพ

อเนกวรรณเทพบุตร

๔๓๒

เวลาที่มีคุณค่ามากที่สุด คือ เวลาแห่งใจหยุดนิ่ง เป็นเวลาที่มีคุณค่ายิ่งกว่าเวลาที่เรารู้ได้เพชฌัญญุสขุ หรือได้อัญมณีนันล้ำค่าทั้งหลายในโลกนี้ เพราะเราได้ไปเอรัดนระภายใน เมื่อเราประพฤติปฏิบัติธรรมตามคำสอนของพระลัมมาลัมพุทเจ้าซึ่งเป็นลัทธิธรรมนำพาชีวิตให้เข้าถึงความสุข หลุดพ้นจากความทุกข์ทั้งมวล เราย่อมจะได้พบกับพระรัตนตรัยภายใน คือ พุทรัตนะ ธรรมรัตนะ และสังฆรัตนะ อันเป็นที่พึ่งที่ระลึกทั้งในภพนี้และภพหน้า ปัจจุบันนี้มีมนุษย์ส่วนใหญ่อยังไม่รู้ว้า ควรจะแสวงหารัตนะภายนอกหรือรัตนะภายใน เมื่อไม่รู้ก็ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องในตัว มัวสงัใจไปกับเรื่องนอกตัว ชีวิตจึงต้องวนเวียนอยู่ในกระแสแห่งความทุกข์ระทม แต่เมื่อได้ลงมือปฏิบัติธรรม จึงจะเข้าใจความเป็นจริงของชีวิต แล้วมุ่งแสวงหาสาระอันแท้จริง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายคือ พระรัตนตรัยภายใน จะได้หลุดพ้นจากกิเลสอาสวะทั้งหลาย

มีถ้อยคำธรรมภาษิตที่ปรากฏอยู่ใน อเนกวรรณนิมาน ว่า

“ข้าพเจ้าได้ชักชวนคนอื่นๆ ให้ทำบุญว่า ท่านทั้งหลายจงบูชาพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้าผู้ควรบูชาเถิด เมื่อท่านทั้งหลายละอัดภพนี้แล้ว จักได้ไปเสวยสุขในสุคติสวรรค์ ข้าพเจ้าได้กระทำกุศลกรรมอย่างนั้นแล้ว จึงได้

อเนกวรรณเทพบุตร

๔๓๓

เสวยสุขอันเป็นทิพย์ด้วยตน และบันเทิงอยู่ในท่ามกลางหมู่ ทวยเทพ”

ผลแห่งการทำจิตให้เลื่อมใสในพระรัตนตรัย และบุญที่เกิดขึ้นจากการชักชวนมหาชน ให้มาตามระลึกถึงคุณของพระรัตนตรัยนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ น้อยๆ เลย มีผลที่ยิ่งใหญ่ไพศาลอย่างน่าอัศจรรย์ หากมีจิตเลื่อมใสอย่างเต็มที่ อาณิสสส์ที่ไม่มีประมาณก็จะบังเกิดขึ้น ทำให้เราสมบูรณ์ด้วยสมบัติอันเลิศทั้งมนุษย์สมบัติ ทิพย์สมบัติ และนิพพานสมบัติ มีความสุขความสำเร็จไปทุกภพทุกชาติ ใจจะเกาะเกี่ยวอยู่กับบุญกับพระรัตนตรัย ทำให้ชีวิตรอดพ้นจากอบายภูมิแน่นอน

ธรรมภาสิตข้างต้นนี้ เป็นเครื่องยืนยันการไปสู่สุคติโลกสวรรค์ว่า ถ้าทำจิตให้เลื่อมใสในพระผู้มีพระภาคเจ้า แม้จะทรงมีพระชนม์ชีพอยู่ หรือดับขันธปรินิพพานไปแล้ว ก็ได้รับอาณิสสส์เสมอกัน เพราะอาณิกภาพของพระรัตนตรัยไม่มีประมาณเป็นอนิจนัตย ไร้ขอบเขตของจินตนาการที่มนุษย์ทุกๆ ไปจะคาดเดาได้ ผลบุญจากการทำจิตให้เลื่อมใสในพระรัตนตรัย ประกอบกับบุญใหญ่ที่เกิดจากการเป็นต้นบุญ ชักชวนให้มหาชนได้มารำลึก นึกถึงคุณของพระรัตนตรัยอันไม่มีประมาณ สามารถส่งผลให้บุคคลนั้นได้เสวยสุขอยู่ในสุคติโลกสวรรค์อย่างเดิวยาวนานมาก

อเนกวรรณเทพบุตร

๔๓๔

ผู้ที่ได้เสวยผลบุญเป็นตัวอย่างดังธรรมภาสิตเบื้องต้นนี้
ได้แก่ อเนกวรรณเทพบุตร ซึ่งเป็นอีกท่านหนึ่งที่ทำให้พระทัย
ของท้าวลักกะต้องหวั่นไหว เพราะเกรงว่าเทพบุตรท่านนี้จะมา
แย่งชิงความเป็นจอมเทพในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ จนท้าวลักกะ
ต้องเสด็จจากบัณฑุกัมพลศิลาอาสน์ ทอดทิ้งทิพยสมบัติใน
สวรรค์ชั่วคราว และลงมายังโลกมนุษย์ เพื่อทำบุญกับพระ-
อรหันต์ผู้เป็นเพื่อนาบุญอันเลิศ เป็นการต่อเติมบารมี รัศมี
กำลังฤทธิ์ และความเป็นใหญ่ในสวรรค์ให้กับตนเองอีกครั้ง

*สำหรับประวัติการสร้างบารมีของอเนกวรรณเทพบุตร
ผู้ทำให้พระทัยของท้าวลักกะหวั่นไวนั้นมีอยู่ว่า นับจากนี้
ถอยหลังไปสามหมื่นกัป อเนกวรรณเทพบุตรผู้มีศักดิ์ใหญ่
ได้เป็นสาวกของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า สุเมธ ท่าน
ได้บวชเป็นภิกษุ และตั้งใจบำเพ็ญไตรสิกขาให้บริสุทธิ์บริบูรณ์
คือ ตั้งใจรักษาศีลให้บริสุทธิ์ นั่งสมาธิเจริญภาวนาและหมั่น
ฟังธรรมจากพระพุทธเจ้า ได้ศึกษาธรรมะจากพระอาจารย์
หลายท่าน เป็นการเพิ่มเติมปัญญาบารมีให้กับตัวเอง แต่ครั้ง
บวชได้เพียง ๗ พรรษา เกิดความไม่ยินดีในเพศสมณะ จึงลา
สิกขาไปเป็นคฤหัสถ์ผู้อยู่ครองเรือนตามเดิม

อเนกวรรณเทพบุตร

๔๓๕

เมื่อลาสิกขาแล้ว ท่านไม่ได้ประมาทในชีวิตเหมือนชาวโลกทั่วไป ยังมีใจรักในการทำความดี ยังพอมีสถนสนัญญาติดมาบ้างคือ ท่านได้ไปปิดกวาดและดูแลศาสนสมบัติที่ลานพระเจดีย์ ได้รับความศีล ๕ มิให้ขาด มิให้ต่างพร้อยเป็นประจำ และยังรักษาอุโบสถศีลในวันพระอีกด้วย ท่านมักจะไปฟังธรรมที่วัด และเที่ยวชักชวนคนอื่นๆ ให้มาทำบุญตลอดต่อเนื่อง

ต่อมาเมื่อพระพุทธเจ้าเสด็จดับขันธปรินิพพานแล้ว พุทธศาสนิกชนได้ช่วยกันสร้างมหารัตนเจดีย์ เพื่อเป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุอันศักดิ์สิทธิ์ของพระพุทธเจ้า ท่านไม่มีโอกาสได้ร่วมบุญสร้างรัตนเจดีย์ แต่ก็ยังมีจิตเลื่อมใสได้เดินทางไปนมัสการกราบไหว้รัตนเจดีย์ที่คลุมด้วยชายทองคำเป็นประจำ เนื่องจากตัวท่านเองเป็นคนยากจนทรัพย์ แต่ไม่สนใจที่จะหาบุญใส่ตัว แม้จะไม่ได้ทำทานอย่างเต็มที่เหมือนคนอื่น แต่ก็ได้ตั้งกัลยาณจิตชวนคนมาลัการะพระเจดีย์ ด้วยจิตที่เลื่อมใสเป็นอย่างยิ่ง

โดยเฉพาะท่านได้ทำหน้าที่ผู้นำบุญยอดกัลยาณมิตรให้กับสาธุชนที่ยังไม่ศรัทธาเลื่อมใสในพระรัตนตรัย ให้มาบูชามหารัตนเจดีย์ของพระพุทธเจ้า โดยท่านชักชวนด้วยคำพูดง่ายๆ ว่า “ท่านทั้งหลาย พระพุทธเจ้าเป็นผู้มีพระคุณอันยิ่งใหญ่

อเนกวรรณเทพบุตร

๔๓๖

ขอเชิญท่านผู้มีบุญจงบูชาพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้า ผู้ควรบูชาเถิด หากพวกท่านละจากโลกนี้แล้ว จะได้ไปสวรรค์”

อุบาสกได้ขยับชักชวนผู้คนให้มาบูชามหารัตนเจดีย์ ท่านทำอยู่อย่างนั้นเป็นอาจินตตลอดชีวิต ผลบุญอันยิ่งใหญ่ที่ กระทั่งแม้ตัวเองก็คาดไม่ถึง เหลือเชื่อแต่ก็เป็นความจริง ได้ บังเกิดขึ้นแก่ท่านคือ อุบาสกได้ไปเสวยสุขอันเป็นทิพย์ ได้เป็น เทพบุตรมีศักดิ์ใหญ่ มีอำนาจมาก เป็นผู้ที่เหล่าเทวดาผู้มีศักดิ์ ใหญ่ แม้กระทั้งท้าวลักกเทวราชยังต้องมาขึ้นชมบารมี ท่าน บันเทิงอยู่ในท่ามกลางหมู่ทวยเทพในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์เป็น เวลายาวนานมาก จนเมื่อครบอายุของสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ก็จุติ ไปอุบัติในสวรรค์ชั้นสูงๆ ขึ้นไป

ครั้นมาในสมัยพุทธกาล ท่านย้อนกลับมาบังเกิดใน สวรรค์ชั้นดาวดึงส์อีกครั้งหนึ่ง พวกทวยเทพต่างรู้จักเทพบุตร ท่านนี้ว่า เป็นผู้มั่งมีวรรณะ คือมีรัศมีกายเปล่งปลั่งสว่างไสว เวลาจะท่องเที่ยวไปไหน รัศมีกายของท่านจะกลบรัศมีของเทพ องค์อื่นๆ แม้กระทั้งพระอินทร์ยังต้องหลบเข้าไปอยู่ในเวษยันต์- ปราสาทของตัวเอง จนกว่าเทพบุตรท่านนี้จะผ่านไป ด้วยเกิด ความละอายที่รัศมีกายของท่านน้อยกว่า เพราะพระองค์เองเป็น ถึงจอมเทพแต่กลับสว่างไสวสู้อเนกวรรณเทพบุตรไม่ได้

อเนกวรรณเทพบุตร

๔๓๓

สมัยนั้นท่านพระมหาโมคคัลลานะเที่ยวจาริกไปในเทวโลก อเนกวรรณเทพบุตรเห็นพระเถระ ก็บังเกิดความเคารพเลื่อมใส ได้ลงจากราชรถ แล้วเดินเข้าไปหาท่าน ยืนประคองอัญชลี ทำความนอบน้อมพระเถระ และได้สนทนาธรรมกับท่าน พระเถระได้กล่าวชื่นชมว่า “ดูก่อนเทพบุตร ตัวท่านนี้เป็น ประดุจทำวสุnimิตเทวราช ผู้เป็นใหญ่ในเทวดา ไม่มีใครเสมอเหมือน ไม่มีใครยิ่งกว่าท่านด้วยยศ ด้วยบุญและด้วยฤทธิ์ หมู่ทวยเทพชั้นดาวดึงส์ต่างชุมนุมกันสักการบูชาท่าน ดุจเทวดา สักการะพระมหาจุฬามณี และเทพอัปสรเหล่านี้ต่างพ้อนรำ ขับร้อง บันเทิงอยู่รอบๆ ท่าน ท่านเป็นผู้บรรลุนิพพานมี อานุภาพมาก ครั้งเมื่อเกิดเป็นมนุษย์ ท่านได้ทำบุญอะไรไว้ รัศมีของท่านจึงสว่างไสวไปทุกทิศ” เทพบุตรมีมหาปีติจึงได้เล่า บุญกรรมของตัวเองให้พระเถระฟัง พระเถระได้รับฟังแล้ว ก็อนุโมทนา จากนั้นอำลา กลับลงมายังโลกมนุษย์ตามเดิม

จากเรื่องนี้เราจะเห็นได้ว่า บุญใหญ่จากการบูชาพระเจดีย์ และชักชวนผู้มีบุญให้มานมัสการพระเจดีย์นั้น เป็นบุญใหญ่มาก ที่นอกจากจะทำให้เราได้สวรรค์สมบัติแล้ว ยังมีรัศมีกายมีวิมาน ที่สว่างไสว และเป็นที่เคารพสักการบูชาของเหล่าเทวดาอีกด้วย จึงอยากเชิญชวนให้ทุกท่านได้มาเอาบุญใหญ่ จากการบูชา

อเนกวรรณเทพบุตร

๔๓๘

เจตีย์ต่างๆ ซึ่งปู้ย่ำตายายของพวกเราได้ช่วยกันสถาปนากัน
ขึ้นมา เพราะท่านเหล่านั้นตระหนักดี ถึงบุญที่เกิดจากการทำ
จิตให้เลื่อมใสในพระรัตนตรัยโดยผ่านเจตีย์ต่างๆ เหล่านั้น
จะได้มีสุคติเป็นที่ไปกันทุกคน ดังนั้น อย่าได้พลาดบุญใหญ่ครั้งนี้
เพราะว่า ปุณณานิ ปรโลกสมิ ปติฏฺฐา โหนติ ปาณินํ บุญ
ทั้งหลาย เป็นที่พึงของสรรพสัตว์ทั้งหลายในโลก

